

abbe määr ja teised liggi suggulased kuulsid wašto meelt kohto käsfo ja kahhetsefid sure kiffaga armsa söbra surma, kes, kui suurtsuggu mees, issandade ulgast effimene, nüüd kõigest aust ning surusest leff — teotawa surma pididi langema. Subba se mõtte teggi neid pöraseks, kuddas pididid nemad Reino-wadderi wõllapomist oma filmaga näggema? Nemad astusid ühheskoos kuüninga ette, pallosid lubba koeo minna, ja läfsid — ni paljo neid olli — kuüninga koeast ja linnast wälja. Kuüninga lõukoera meel läfs torso, et ni paljo kulsaid issandaid temast lahkus ja ärrapõggenes; egga wõinud ükski sedda ette arwata mis nüüd nähha sai: et Reinowadderi sõbrad ja suggulased ni wägga perrekas ollid. Selle pärrast räkis kuüningas sallamahti ustawa nõumees-tele: „Ehk kül Reinowadder wägga tigge loom on, siis ei tohhi meie unustada, et tema suggulas- test mitto meie tenistusfes wägga tarwikkud on; kes nende asjet saab täitma?“

Eäne-issand, Messikäp ja Hints ollid kui takjad seutud wangi ümber asja tallitamas ja ruttasid kuüninga käsfo möda waenlasele teotawa surma kätte saatma; nemad wisid tedda kiffaga linnast wälja ja öiskasid rõemo pärrast, kui wõi nende silma paistis. Seal akkas kas wihhaga hunti taggatih- hotama, üteldes: „Kriimfilm-issand, waña Pühha- jürri-kutsikas, tulletage täna meele, mis welas tö- mees ning asjatallitaja Reinowadder sel puhul olli

kui teie kaddunud wenda tema wihkamise pärrast üllespodi! Urge jätke waña wõlga kätte tassomata! Ja teie, Messikäppa issand, möttelge nüüd selle peale, kudda Reinowadder teid pettis! kudda tema pärrast wimati tallomehhe õues pakko näppistis wih- hase rahwa malka, meeste ja naiste wopsofi kan- nataste, arwu, äbbi ning teotust leidste ja kõige ilmale naeruks saite. Olgem walwsad sõbrad ja ühhomelelifed, tema on wägga kawwal. Peaseks ta täna jälle meie käest siis waltetaks ta ennast wab- baks, ja meie ei saaks ial maggusa kättetasomise tunni õnne maitsema. Väkki rutto temale wõlga kätte maksma.“ Kriimfilm-issand kostis: „Zutto- lorrifemine ei maksja meil middagi; murretsege mulle ennemine tuggewa ohhelikko, ma tahhan ta toso wälja wõtta ja pikka illule korraga otsa tehha.“ Mõnda issekeskis räkides läfsid nemad möda teed eddast. Reinowadder, kes senni waikfelt nende juttu kuulnud, lissas pilkamiste jure: Ma pafien imeks, et teie nõu ei leia? Kül Hints juhatab teile oh- helikko, kenne tuggewust oma kaelaga kohtomehhe künis katsus, kui sure au ning illoga ire pügilt taggasti jõudis. Agga Messikäp ja Kriimfilm, teil on wägga kiir tagga waña õho surma läffitada, kas ehk arwate weel täna sedda asja toimetada?“

Kuüningas isse läfs surema issandadega seltsis linna wärrawast wälja Reinowadderi wimist luggu